

Među svim medijima u Hrvatskoj, tek je portal Energetika-net.com objavio kako je ova zemlja prošlog tjedna donijela dugo pripremani Zakon o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika. Zakon je donesen s ciljem pokretanja nove faze investicija u tom segmentu jer je država sve ovisnija o uvozu nafte i plina čije proizvedene količine rapidno padaju iz godine u godinu: “Ako ne djelujemo danas, a uzimajući u obzir trenutne uvjete u proizvodnji i rezervama bez dodatnih ulaganja već 2030. godine možemo očekivati zatvaranje svih postojećih eksploatacijskih polja ili možemo očekivati kako ćemo postati postupno ovisi o uvozu”, upozorio je državni tajnik Ivo Milatić u Saboru.

Očekuje se da će kasnije ove godine Agencija za ugljikovodike raspisati drugi natječaj za dodjelu koncesija u sklopu koje bi se trebalo naftnim kompanijama moglo ponuditi ukupno 11 blokova na kopnu. Sedam od očekivanih blokova nalazi se u sjeverozapadnoj Hrvatskoj a četiri u Dinaridima, kako je ranije planirano a bilo vidljivo iz dokumenata Agencije dostupnim kompanijama, piše portal Energetika koji ujedno doznaje da je Agencija za ugljikovodike odmah po usvajanju Zakona krenula u pripremne radnje za nove licitacije. Bez alternative

S obzirom na značajnu razliku u istraženosti prostora te geološkim karakteristikama predmetnih područja, ponuda blokova ići će u dva odvojena postupka i to za panonski dio Hrvatske te drugi za Dinaride. U ovome trenutku ne možemo govoriti o konkretnom datumu pokretanja natječaja, ali očekujemo da ćemo uskoro imati definirane istražne blokove kao i cjelokupnu natječajnu dokumentaciju”, kažu u Agenciji na upit Energetike.

Nemoguće je očekivati da će se prijelaz na obnovljive izvore energije u Hrvatskoj dovršiti u kratkom vremenskom roku (npr. pet godina koliko će trajati ova iskapanja), pa je stoga nastavljanje politike energetske ovisnosti o zagađivačima tek logičan slijed ukupnih dosadašnjih politika. Međutim, zbog manjka javne rasprave na ovu temu, ostaje dojam da u društvu postoji opći konsenzus kako je ovaj put jedini smjer kojeg treba pratiti. Pitanje koje može propitati taj konsenzus bilo bi da se ista količina sredstava ulaže u decentralizirane modele prikupljanja energije iz OIE kakve bismo rezultate imali? Neprofitiranje politike daljnjeg promoviranja ovisnosti o nečistim energentima doslovno znači sudjelovati ne činjenjem u daljnjem zagađivanju okoliša. Pošto se radi o temama krupnijima od bilo kojeg pojedinca, adekvatne odluke nužno je donositi nakon javne rasprave. Ona se međutim ne događa jer su aktivne klase, odnosno sudionici ovih tema u pravilu političari i privatni investitori koji svakako i dalje imaju profitne koristi od nastavljanja “po starom” .

Istovremeno prosječna javnost neupućena je u mogućnosti koje danas nude OIE, kao i u njihove društveno i ekonomski emancipatorne aspekte.

Ovu se raspravu treba voditi u sklopu one o otkupu Ine i prodaji HEP-a. No, pošto je i ta

rasprava prepuštena privilegiranim i odabranim pojedinim financijerima i konzultantima koji su ujedno činili osporenu grupu "Borg", nama zapravo nije ostalo mnogo mogućnosti na raspolaganju, osim dizanja uzbune na metode i poželjne sugovornike u energetske raspravama u Hrvatskoj.

Ugljikovodike možda dakle treba, a možda i ne treba dalje kopati. Poanta je da ne znamo koje su nam druge mogućnosti, štetni energenti na političkoj se razini u HR i dalje očito smatraju nečim što se još ne treba propitivati.

Izvor: bilten.org